

# W

## oestijnvink *Bucanetes githagineus* in de Eemshaven, 12 juni 2005

Martin Olthoff

Op zondag 12 juni besloot ik naar de Eemshaven te gaan. Na een periode met een harde west- tot noordwestelijke stroming was het eindelijk iets rustiger. De wind was gedraaid naar het zuidwesten en het leek me mooi weer om eens te struinen over de kale terreinen, uiteraard op zoek naar iets zeldzaams.

Maar onderweg stroomde het van de regen en ik overwoog om te keren of naar de Lauwersmeer te gaan om te vogelen vanuit de auto. De drive om te gaan struinen was sterker en ik besloot om toch verder te rijden naar de Eemshaven. Op de Eemshaven aangekomen ging de regen over in buitjes en werd het bijna aangenaam. Ik besloot eerst de uitlaat van de centrale te checken op sterns. Na die westelijke stroming werd het immers tijd voor een Dougalls Stern *Sterna dougalli*!

Bij de uitlaat aangekomen klom ik de dijk op

waar het asfalt overgaat in stenen. Vanuit mijn ooghoek zag ik op de grond voor mij iets rozig. Terwijl ik mijn kijker erop richtte vloog een plompe, vinkachtige, rozige vogel op. Mijn god, dacht ik, een Woestijnvink. De vogel vloog samen met een Kneu *Carduelis cannabia* en een Witte Kwikstaart *Motacilla alba* een paar rondjes om mij heen en ik kon de vogel in de kijker goed bekijken, waarbij onmiddellijk de felrode, dikke snavel opviel; het was inderdaad een Woestijnvink!

De vogel leek even verder op het met gras begroeide stenen pad te gaan zitten, maar tot mijn ontzetting vloog hij laag weg naar het middenterrein van de energiecentrale. Een paar snelle scans leverden wel de Kneu en de Witte Kwikstaart op. Ik besloot eerst Bert de Bruin te bellen omdat hij de vorige Nederlandse Woestijnvink, van de Maasvlakte, niet had gezien en vervolgens de soort te pie-



pen als 'mogelijk weg of in de buurt'. Ik had de vogel niet zien landen en het betreden van het omheinde terrein is uit den boze. Na drie kwartier kwamen de eerste mensen aan. Dit bood gelukkig de mogelijkheid om een zoekactie op te zetten en de plek van ontdekking te verlaten. Na een tijdje was het Theo Bakker die de vogel terugvond, niet ver van de oorspronkelijke plek. Gelukkig liet de vogel zich goed bekijken en konden er enkele foto's worden gemaakt. Na 45 minuten verdween de vogel weer uit het zicht en er was niemand die eraan dacht dat de vogel niet meer terug zou keren. Helaas was dit wel het geval en ondanks intensief zoeken werd de vogel niet teruggevonden.

Dit geval is het tweede van Nederland. Het eerste was op 31 mei 2001 op de Maasvlakte. Ook deze vogel was in één keer weg nadat hij laag was weggevlogen. De vogel van de Eemshaven was de laatste van een ware influx in Europa, met in totaal 24 gevallen met waarnemingen uit Griekenland (1), Noord-Spanje (2), Groot-Brittannië (3), Frankrijk (6), Zweden (4), Italië (3), Finland (1) en Zwitserland (3). Bij bijna alle vogels ging het om onvolwassen exemplaren en waarschijnlijk waren het allemaal mannetjes, maar de vogel van de Eemshaven was adult en hij was dan ook de mooiste van allemaal! De Eemshaven heeft in de loop der jaren al vele goede soorten van open gebied en ruigte geproduceerd, waaronder Woestijntapuit *Oenanthe deserti*, Westelijke Blonde Tapuit *O. hispanica*, Kortteenleeuwerik *Calandrella brachydactyla* en Kalanderleeuwerik *Melanocorypha calandra* maar ook Steppekiekendief *Circus macrourus*, Giervalk *Falco rusticolus*, Dwerggors *Emberiza pusilla* en Bosgors *E. rustica*.

### Beschrijving:

Qua postuur een plumpe vinkachtige met verhoudingsgewijs lange vleugels, korte staart en bolle kop met bijna 'hamsterwangen'. Direct te vergelijken met Kneu en in verhouding hiermee forser en plomper. De kop was grijzig met een zwart kraaloojie met dunne witte oogring. Snavel vrij kort en erg hoog en redelijk breed, hoger dan lang en felrood van kleur. Snavel bijna doorlopend in kruin - dus bijna geen

voorhoofd. Borst en buik rozig.

Rug vaag bruingestreept roze. Stuit opvallend rozerood. Primaries donker, binnenste met opvallende witte zoom, overige met dunne, minder opvallende lichte rand. Secondaries donker, randjes opvallend rozerood. Tertiaals dito. Vleugel leek hierdoor in zit roze. Anaalstreek wit. Duimvleugel donker. Staart gevorkt in zit, in vlucht met gespreide staart vierkant, eindrand donker, middelste staartveren ook donker. Zijkanten staart rozig. In vlucht op secondaries (ongeveer 1 cm voor eind) heel dun donker lijntje. Primaries en secondaries in vlucht iets donkerder dan rug. Poten ongegrond en roze. Roep niet gehoord.

### Literatuur

Clement, P. et al. *Finches and Sparrows, an Identification Guide*, 1991, Helm, London.  
<http://www.tarsiger.com>

